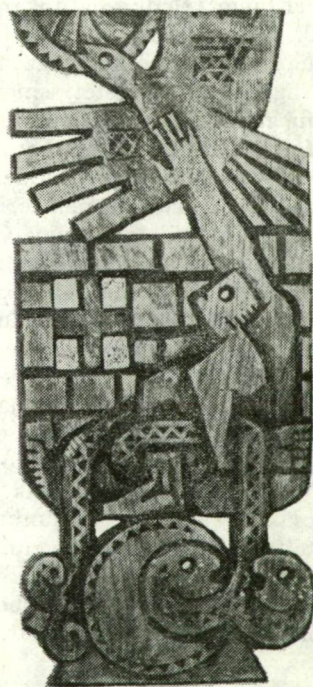

újra tétlen szállásadók leszünk, megfélemlített kiszolgálói és talán túlélői a testvérháborúnak, amely most autentikus apropója az emlékezésnek. A fenyegetettség aggasztó párhuzamokat teremt, hadiállapotban családok szakadnak ketté, és újra előkerülnek a második világháborús történetek, miközben halom, hogy szülőfalumban félkatonai alakulatok csapatai birtokukba vettek a hegyen néhány pincét. Talán egymást váltják megint az egyenruhások hízóborjút felfalva, mint egykoron? Kikre sűtik majd újfent az árulás bélyegét? Mintha nem lenne elég a „természetes” fogyatkozás: húsz év alatt a felére csökkent a drávaszögi magyarság lélekszáma. A határzóna hányatott sorsú népe most sem hallathatja szavát, hiszen megint mások beszélnek helyette. A különböző irányból érkező érdekek — ahogy a tankok — simán átgázolnak a kisebbségek „hídján”. A nagyvilág pedig megint nem hatódik meg azon, hogy ezt a maroknyi népet folyton marhakereskedők terelgetik egyik vásártól a másikig.)

1991 augusztusa

RABSÁGBAN

BALLADA